

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

nr. 2ra-1410/16

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Paraschiv și Anatolie Paraschiv împotriva lui Ion Arsene și Mihail Lăpușneanu cu privire la ridicarea sechestrului și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 septembrie 2015

constată:

La 12 iunie 2015, Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Arsene și Mihail Lăpușneanu cu privire la ridicarea sechestrului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că la 28 martie 2013 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2934 au procurat terenul cu nr. cadastral 0100403.244, situat în mun. Chișinău, str. Petricani 17.

Menționează că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, se atestă că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 2-3715/14 din 03 iulie 2014, la acțiunea civilă intentată de Ion Arsene împotriva lui Mihail Lăpușneanu, a fost aplicată măsura de asigurare sub formă de sechestr pe terenul cu nr. cadastral 0100403.244, cu toate că la data derulării procesului respectiv terenul menționat nu era în proprietatea lui Mihail Lăpușneanu.

Din considerentele că în procesul civil nominalizat, nu au avut calitate de participanți la proces și reieșind din faptul că sunt proprietarii ai terenului sechestrat, consideră că instanța aplicând sechestrul a fost dusă în eroare, prin ce le-a fost încălcat dreptul de proprietate garantat de Constituția RM și art. 1 Protocolul 1 CEDO.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 40 alin. (1), 166, 167 CPC, art. 164 alin. (1) Cod de executare.

Solicită admiterea acțiunii, ridicarea sechestrului de pe terenul amplasat în mun. Chișinău, str. Petricani 17, cu nr. cadastral 0100403.244, compensarea cheltuielilor de judecată pe care le vor suporta în prezentul proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 septembrie 2015, a fost admisă acțiunea, a fost ridicat sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iulie 2014, pe terenul amplasat în mun. Chișinău, str. Petricani 17, cu nr. cadastral 0100403.244, cu suprafața de 0,1 ha. A fost încasat în mod solidar de la Ion Arsene și Mihail Lăpușneanu în beneficiul Nataliei Paraschiv și a lui Anatolie Paraschiv cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 1100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 septembrie 2015.

La 13 aprilie 2016, Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea în parte a hotărârii primei instanțe în ce privește compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au invocat că nu există careva norme juridice care ar impune prezentarea listei detaliate a actelor efectuate de avocat întru admiterea capătului de cerere privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Astfel afirmă că prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 25 din 28 iunie 2004 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile, la care a făcut trimitere instanța de apel are caracter de recomandare. Iar legiuitorul nu a instituit ca regulă imperativă prezentarea listei detaliate a actelor/acțiunilor efectuate de avocat întru compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Suștin că în cazul în care existau temeuri de a pune la îndoială volumul de lucru realizat de către avocat, instanța urma să solicite prezentarea înscrisurilor doveditoare.

Remarcă că instanța de judecată urma să aplice prevederile art. 118 alin. (5) CPC, potrivit căruia instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Invocă dezacordul cu concluzia instanței de apel precum că avocatul apelantului, Igor Coban la examinarea cauzei în instanța de fond a fost prezent la o singură ședință de judecată și că cauza nesemnificativ i-a limitat avocatului timpul și capacitatea de a lucra cu alte dosare, întrucât concluzia dată nu se fundamentează pe nici o probă.

Mai menționează că instanța de apel a omis a se expune și asupra cheltuielilor de înmânare a actelor de procedură suportate de către apelant la solicitarea instanței de judecată, dovada căroră a fost prezentată și este incontestabilă, fiind stabilită printr-un act normativ.

Recurenții sunt de opinie că prin decizia recurată a fost menținută hotărârea primei instanțe ceea ce indică asupra ilegalității deciziei respective și a calității lucrului (serviciului) prestat de avocat. Asta deoarece, admiterea parțială de către prima instanță a capătului de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică nu a fost motivată. În acest sens consideră că a fost menținută o hotărâre care contravine dreptului la un proces achitabil care impune instanțelor judecătorești obligația de a motiva soluția adoptată.

Afirmă că prin nemotivarea soluției instanței de apel și a primei instanțe, acestea au încălcat una din garanțiile fundamentale ale avocaturii garantate de art. 52 alin. (8) din Legea cu privire la avocatură, deoarece instanțele inferioare prin nemotivarea acestor cerințe ce țin de compensarea cheltuielilor de judecată exercită ingerință asupra prevederilor contractuale dintre client și avocat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 15 februarie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 82), însă date ce ar indica recepționarea acesteia, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Paraschiv și

Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Natalia Paraschiv și Anatolie Paraschiv, reprezentați de avocatul Igor Coban se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic